

Szerkesztőség és kiadó hivatal

ház. SIMONFFY-ház a város-
házával szemben.

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok,
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Reménytelen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen a p o n k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

X. évfolyam. 1883.

Debreczen. Csütörtök, május 17.

Előfizetési ár:

| | |
|---|------------|
| Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán | |
| Külföldre | |
| Egész évre | 10 ft — kr |
| Félévre | 5 ft — |
| Negyedévre | 2 ft 50 |
| Egy órára | 1 ft — |

Hirdetési díj:

Öt-hasábo-petitsor egyzeri beigtatásért 5 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábo petitsorért 20 kr.

95. szám.

Itt és ott.

(T.) Egy cikket olvasok az „Egyetértés”-ben, melynek csak egy hibája van, az t. i. hogy nem akkor jelent meg, avagy nem akkorra lett fenntartva, mikor egyszerűen rá olvashattunk volna. Egyébiránt az ördög nem alszik. Az országgyűlési szünetidők megkezdődnek s az apostolok járásának hihetőleg ismét divatja lesz. Tehát még a választások előtt megérhetjük, már t. i. azt, hogy a mit most az „Egyetértés” a linzi apostolok fejére olvas, az ő apostolainak fejére olvashatjuk. Ir pedig az „Egyetértés” a linzi apostolokról következőképpen:

„A vígas versenyek természetével bírt a gyűlésezés, melyet az osztrák egyesült balpárt Linzben tartott. A legyőzöttek állottak ki a porondra. A német liberálisok elvesztvén a esatát a parlamentben, kivonultak a vidéki választók közé, s mint a nagyhirű Herkulesek és Markulesek, midőn erőművi produkezióik közben egy vagy más helyen méltó ellenfélükre akadtak, aki a homokra dobták őket, ugy vonultak ki a kissebb vidéki városokba (akár a magyar függetlenek) a hol őket még nem ismerik, s a hol újból kezdhetik emlegetni a mázsás vakakat és birokra szólítani a vidék legerősebb embereit. Messze vidékről sereglettek össze az osztrák parasztok, hogy részt vegyenek a sokadalmon, az odaválók fényesen föllobogózták házaikat, ki akasztották szőnyegeiket, és virággal hintették be az utat, merre a „Vereimigte Linke” (egyesült baloldal) nagy férfiai elvonultak.”

Ime az „Egyetértés” fő közlönye, mely madártávlatból és más elnevezés alatt, most az egyszer látja saját pártját ugy, hogy részrehajlatlanul mondhat fölötte ítéletet, és hát kifigurázza azt kegyetlenül. A párt nagyjait elnevezi „Herkuleseknek és Markuleseknek.” — szónoklataikat erőművi komédiának, a lelkes „ó népet” parasztoznak, és a többi. És meg vagyunk róla győződve, hogy ez a lap a viláért sem gondolt arra,

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

SZERENA.

Elbeszélés.
Írta: VÉRTESI ARNOLD.

(Folyt.)

— Mit tehettem én arról, a mi történt? — meuntogeti magát.

S igyekszik büszkeségével mint érez pánczéllal körülözevni magát. Mit tehetett ő arról, hogy az a boldogtalan oly eszevesztetten viselte magát?

— Szerena! — szólítja az aggódó férj ujra, — Szerena, kedvesem te egészen meg vagy zavaródva, nem figyelsz ide, nem hallgatsz reám. Szerena angyalom, térj magadhoz!

Nos végre magához tér. A mosolygó fény visszaszökik szemébe s a mint szokéfiúttos fejét megrázza, ugy látszik, mintha kirázná végre onnan mind a komor gondolatokat.

Ej, de mit törődik ő a multakkal! Vége hat vége! A fiatal ember nem halt bele, kigyógyult, azóta tán meg is házasodott valahol. Minek földézni a multakat? Fölzakítani a régi sebet? Neveltséges! Azért, mert ez ember itt hasonlít ahhoz a boldogtalanhoz? Salán nem is hasonlít, csak képzelet Szerena, csak fölízgatott idegeinek csalfa játéka az egész?

Ugy van, képzelődés, semmi egyéb. Ime, bejött az ember, itt áll megint becsétt szemével, fakó arczával, tüskés szakállával. Nem hasonlít ez szikrányit sem ahhoz a csinos ifjuhoz. Sem arcz, sem termet, sem járás, semmi sem ugyanaz rajta. Csak az vilogó sötét szemek. . . . Ej, de talán az sem, az is csak képzelődés.

hogy a mely pillanatban ez az „ó nép” az ő Herkulesével és Markulesével valami varázs hatalom által Magyarországra helyeztetik át, az „Egyetértés” cikke következően fog hangzani.

„A vidék mozog. Fehérváron rendkívüli lelkesedés közt szokatlanul látogatott népgyűlést tartottak, hol az egész környék népe összesereglett. Pártunk több tagja rándult le a gyűlésre és a lelkes közönség egetverő éljenei közt hangoztatták honmentő szözataikat. A nők koszorokkal és virágokkal hintették be az utat s nem egyszer szemben láttuk ragyogni a meghamisítatlan hazaszeretetet. E gyűlés fényes példáját nyújtja a nép általános elégedettségének, és figyelemzetését a kormányra nézve, hogy, ha politikáját meg nem változtatja, a magyar nemzet részéről támogatásra nem számíthat.”

Most egy varázshatalom a népgyűlést vissza teszi Linzbe, és az „Egyetértés” — következő szavakban ad kifejezést nézetének:

„Mindent elkövetett e párt arra nézve, hogy elveszítsen minden simpatihát s elkésérisen maga iránt mindenkit, a kinem „stock” — német. (nem szébbeli) A vereség után csak egy párt volna reá, a vezeklés. Kilátás is csak egy, a szövetség. De ez a párt nem szövetekezett senkivel, folytatta a harezot azzal a szenvedélyességgel és avval a méltánytalansággal, melyet csak addig néztek el neki, de addig is csak kényszerítésből, míg a körülmények parancsolták.”

Ime így ír az „Egyetértés” az osztrák szébbalról, és így igaz az, hogy nagyon sok ember meggyűlölné magát, ha másban látná, s minden lelki erejét összeszedné megváltozni, hogy ama gyűlölt emberhez ne hasonlítson. Persze a szébbel nem hiszi el ha azt mondjuk, hogy a Linzi népgyűlés az ő népgyűléseiknek tökéletes hasonmása és hogy a linzi Herkulesek és Markulesekben tökéletesen saját nagyjaira ismerhet. Persze hogy nem ismeri el, mert ha elismerné, minden

E mormogó, durva és mégis szolgálilag meghunyászkodó ember . . . eh! micsoda bohóság volt azt gondolni, hogy ugyanaz lehetne?

III.

Az erdősz megeríti az asztalt egy parasztos, vöröscsikos abrosszal. aztán egy sovány juhsajtot s barna rozs kenyercet ad föl, meg egy esorbaszéli palackban valami zavaros lörefélét. Sajnálja, hogy a nagyságos uraságoknak nem szolgálhat egyébbel, ki-mondhatlan sajnálja; hanem a mellett olyan gunyosan néz az asztal mellett ülő meglepett párra, mintha azt akarná mondani:

— Csak harapjátok bele, kóstoljátok meg egyszer ti is, mivel él a szegény ember.

Kerecseny Miklós félig megvetőleg, félig tréfásan szól oda most a házigazdához: — Hallja magánál ez a rendes koszt? — Mikor hogy, kérem aláson — felel mély alázattal az erdősz; — vadászat idején egyéb is akad. Hanem így ilyenkor a magamfajta szegény ember, kérem aláson nem igen válogathat. Aztán meg nincs is gazdasszonyom, a ki főzne.

— Elég rossz, hogy nincs, — viszonozza a fiatal földes ur; — a konvenziójából, azt hiszem, hogy kitelnek.

— Kitélni kitelnek, kérem aláson; — hanem hát nem nekem való az. Nincs nekem szerencsem az asszonynépzel.

— Ohó! talán valami szerencsétlen szerelmi kaland . . .

— Az is meglehet, nagyságos uram; hanem hát mit várhatna mást az ilyen nyomorult féreg?

— Ej no, nem kell mindjárt elesügedni. Van leány elég a világon. Látja én maga helyén megházasodnám.

lelkieréjét összeszedné, hogy megváltozzék. —

— A megyei közbiztonsági közegek-nél használatban volt fegyvernemekből, nevezetesen: a Vetterli-rendszerű hátultöltő szuronyos puskákból, ugyanily rendszerű lovasági szuronyos és szurony nélküli karabélyokból és forgópisztolyokból a belügyminiszteriumban — mint értesülünk — nagyobb mennyiség áll készletben. Minthogy a fegyvereknek eddigi rendelkezése az államrendőrség életbe léptetése folytán megszűnt, ennélfogva azok a közbiztonsági alap javára el fognak adatni. Miről a belügyminiszter a törvényhatóságokat oly megjegyzéssel értesíté, hogy a mennyiben ily fegyverekre a községi rendőri szolgálatban szükségök lenne, azokat a belügyminiszteriumban jutányos áron megszerezhetik.

— A budai kir. palota építési terveit a király helybenhagyta. Mint a „Nemzet” írja, az építés sokkal rövidebb idő mulva fog megkezdődni, mint eleinte tervezték; már legközelebb hozzá is fognak. Ő felsége igen élesen érdeklődik az ügy iránt; múlt héten, mikor Ybl építész előterjesztette neki a terveket, három negyed órán át magyaráztatta magának azokat. Ismeretes dolog, hogy az építési költségek öt-hat millió forintra fognak rugni.

— A moszkvai ezári koronázásra várt fejedelmi vendégeknek és kíséretök tagjainak számát kétszázra teszik. A sajtó képviselői közül eddig hetvenen jelentkeztek. Mintán azonban a Krenlben csak 40 hírlap író számára van hely, világos, hogy minden jelentkezőt nem fogadnak el, hanem a párisiakat előnyben fogják részesíteni, s a többinek jut ami jut. Orosz hírlapírók közül csak tizenegyen jelentkeztek.

— Bismarck hercegetet betegsége még mindig a szobában maradásra kényszeríti. Orvosai tanácsára senkit sem fogad; azt írják, hogy a kancellárral még miniszterei sem beszéltek már hetek óta. Ennélfogva még most sem lehet tudni, hogy mit szándékozik Bismarck tenni azon vereség után a melyeket politikája a képviselőházban nem rég szenvedett. A félhivatalos lapok sem tudnak felvilágosítást adni.

— Az országbírói méltóság betöltéséről az hírlík, hogy Pauler igazságügyimi-

— Kikorbácsoltak már egyszer, nagyságos uram.

Keservesen fogcsikorgatás közt ejtette ki ezeket a szavakat, hanem azért mégis oly furesán esedett az ki, hogy Kerecseny Miklós nem állhatta meg, hogy hangos hahotára ne fakadjon.

S mialatt széken hátra dölve, teljes erejéből kacagott, nem vette észre, hogy az alatt neje elszápad s a darabka sajtót ki-ejti reszkető ujjai közül.

— Na így már értem, hogy nem igen van kedve újra próbálni, — bólogt helybenhagyólag az erdősznek a fiatal földes ur; — de hát mondja csak, eltúrte azt?

— Nem, nagyságos uram, nem türtem el. Itt a nyoma, hogy mit eszelekedtem.

Az erdősz fölgyűrte a daróc kabát ujkait s két forradás helyére mutatott két karján.

— Mit csinált? Az ereit metszette föl? — szolt megdöbbenve Kerecseny Miklós.

Az erdősz némán intett fejével, mialatt arczát félre fordította s szeméit erősen a földre szegezte.

— Hát nem jutott eszébe, hogy más-kép álljon boszut? — kérdezte Kerecseny Miklós.

A vad ember szeméit még folyvást a földre szegezte, lassu, mormoló hangon felelt: — Az első pillanatban nem. Hanem mikor begyógyultak a sebeim, akkor eszembe jutott, de eszembe jutott az is, hogy van egy szegény beteges anyám, a ki éhen vesz el, ha én fölözbe kerülök. Szép csöndesen összekötöztem hát a batyumat s elvándoroltam arról a vidékről.

A fiatal földes ur elkomolyodik. Ugy látszik neki, hogy ez a történet cseppet sem kacagni való. Restelli, hogy hahotára fa-

niszter f. hó 13-án meglátogatta gr. Cziráky tárnokmestert s vele 2 óra hosszágig értekezett az országbírói állás betöltéséről. Már régebben emlegetik, hogy Cziráky János grófot akarják az irányadó körök országbírónak megnyerni. Csak az a kérdés, hogy elfogadjá-e.

A csángók nyomorban.

Nagy-Beeskerek, május 16.

Talián alispán jelentését csángóink helyzetéről tegnap tárgyalta megyénk közgyűlése. — A nyugtalanító hírek, — fájdalom, — nagy részben valóknak bizonyultak; a beköltözötteknek, beszámítva a tizenöt éves subanczokat is, alig egyharmada munkaképes; munkaképtelen, támasz nélküli özvegyek száma közel 100; a munkabér silány; egy-egy munkás 43 krt keres naponként, az élelmisszerek szerfelett drágák; a keresmény kenyérré sem elegendő; a munkások táplálóból eledeleket teljesen nélkülöznek; számos család már ruházata és ágyneműjét volt kénytelen elzlogosítani, hogy életét tovább teugethesse; vízzel sárral telt nyílt tézserkek, zsuppal rosszul fedett gunyhók szolgálnak hajlékúl; tüzelőszerek nincsen; a telepítésre szánt földterület legkedvezőbb esetben csak 220 családot képes befogadni.

Törvényhatóságunk feliratot intéz a képviselőházhoz és kormányhoz azon kérelemmel, hogy véreink valamely kinstári bírtokra telepíttessenek és a berendezéshez szükséges pénzüsszeggel elláttassanak. A pillanatnyi nyomor enyhítése céljából Talián alispán felhatalmaztatott a megyei szegényalap igénybe vételére; élelmi szerek nagyobb mennyiségben fognak vásároltatni és munkásoknak a beszerzési áron eladatni. A megyei csángósegélyző bizottság megalakítottat.

A lóvonatu vasut.

Debreczen, május 17.

Városunkbn az utóbbi időkben a lóvonatu vasut ügye kísért. Mindennap arra ébredünk, hogy: no lesz lóvonatu vasutunk, s este már ismét ott állunk, hogy: nem lesz bizony abból semmi. Gyakran halljuk, hogy ez vagy amaz a bank fogja kiépíttetni, sőt elég gyakran van szerencsénk egyes bankházak megbízottjaihoz, kik eljönnek tanulmányozni a helyi viszonyokat s végre is azzal távoznak, hogy nem építenek vasutat.

kadt, mikor ez az ember legsajgóbb sebéit érintette: hanem némileg megvizsgálatódk abban, hogy az ilyen alárendelt emberek nem szokták az affélet nagyon érzékenyen venni.

Egyébként a fiatal ur már szeretné, ha ez az ember abba hagyná a történetét; nem is intéz hát hozzá több kérdést. De az most már a hölgy felé fordul s zord, tompa hangon, hogy szinte megfagyaszítja a vért az emberben, folytatja:

— Tegnap temettem el anyámat. Holnap akartam elindulni, hogy fölkeressem azokat, a kiknek még adósok vagyok.

Kerecseny Miklós ugy tesz, mintha nem hallgatna tovább oda s lemeszt egy karajt a sajtóból. Ugy hiszi, az legjobb módja lesz az elhallgattatásnak, ha nem is néz már arra az emberre. Nem veszi észre tehát azt a pillantást sem, melyet az az ember Szerenára vet.

Csak azt látja most Miklós, hogy neje halálsápadt és nem eszik. No a mi azt illeti, neki magának is meglehetősen elvette az étvágyát ez az ember. Sajátkép semmi közösem ugyan Kerecseny Miklósnak ahhoz a hőbortos történethez; de tudja isten, az ilyen ember közelében nem igen érezhetjük jól magunkat.

Kegyelmesen int hát kezével az erdősznek, hogy elég volt.

— Feleségem aludni szeretne már. Sziveskedjék, kérem, ágyról gondoskodni.

— Igenis, — szól az, melyen meghajolva.

S számtalanszor boesánatért esedezve, hogy csak ilyen szegényesen szolgálhat, egy ócska, szakadozott bórdivántól a másik szobába a nagyságos asszony számára, a nagyságos ur elfoglalhatja az ő ágját.

Mióta az Altmann cég egy felültette a várost, több vállalkozó készült az ügyet keresztül vinni, legtöbb bizodalom volt azonban a pünkösdi ünnepek alatt itt időzött s a brüsszeli bankház által ide küldött megbízott-hoz, ki jó előre kinyilatkoztatta, hogy a város részéről semmiféle pénzügyi segédletet nem kíván, mert az ő bankháza elég gazdag arra, hogy ezen vasutat felépítse a saját erején.

Meg is vizsgált itt mindent. Az ünnepen látta a nagyverőn azt a roppant néptömeget mely oda kitérdült, kérdezte is hogy hát minden vasárnap annyian mennek-e ki? — természetesen erre nem nyert igen jó választ s talán épen ez vette el a kedvét, mert csak azon esetben remélte a vállalatot megnyerni a 100%-et, ha minden vasárnap oly nagy tömeg menne ki az erdőre s azt mindegy százig ő szállítaná oda ki.

Dénique a német ráunt a vállalatra s azon kijelentéssel, — hogy az sokkal kicsinyesebb, semhogy azzal vesződni érdemes lenne, a ma déli vonattal el utazott.

No — szerencsés jótat kívánunk neki. Hanem egy tanúságunk van ebből a dologból, és ez az, hogy semmiféle előtűnk ismeretlen náczióval nem kellene szóba sem állanunk addig, míg annak komoly szándékáról meg nem győződünk, az az míg a kellő biztosítékot le nem teszi. — Ha tessék neki előjenni szemlét tartani, ám tessék mint magán embernek, de arról hivatalosan nem kell tudomást venni.

De hát miért is kellene nekünk minden áron idegen emberek kezébe adni ezt a vállalatot, hiszen ha van szükség — pedig ki mondatott, hogy van — egy ilyen lövönatu vasútra, hát nem lehetne azt egyáltalában a magunk erején kiépíteni? Hiszen hogy nem rossz vállalat lenne, azt eléggé ki lehetne mutatni meglehetősen biztos számítások alapján, mert hiszen csak a gőzmalom társulat maga 24 ezer forintot biztosít évenként, ezenkívül téglá és cserép szállítás, a vasuti szállítmányok behozatala is szép összeget biztosítanak a vállalatnak, eltekintve attól, hogy a személyszállítástól is nem csekély összeget vehet be évenként.

És ha a városnak mint testületnek nem volna módjában kiépíteni ezen vasutat, meg kellene kísérteni — a mint már megpendítve is volt — egy részvénytársulat alakítását, mely hogy bizonyára rövid idő alatt megtudna alakulni azt bizony hiszszük.

És talán legjobb is volna így, mert a város például vehetne annyi értékű részvényt amennyi subventiót amugy is biztosítania kellene, a gőzmalom társulat és egyes kereskedők bizonyára szépen aláírnának a részvényekből, mert úgy tényleges kiadásaiukból jelentékeny megtérítést remélhetnek.

Mi már közöltünk e tárgyban jeles szakavatott tollból egy cikksorozatot, s reméljük hogy N e g y e s i u r ez ügyet ismét behatóan és kimerítően fogja tárgyalni mihelyt idejét előjenni látja. Azt hiszszük az az idő, hogy a szakemberek is hozzá szóljanak az

— Hagyja csak, kérem, én elalszom a földön is, — válaszol Kerecseny Miklós; — terítsenek csak le nekem egy pár zsup szalmát.

Az alázatos ember mindenre fejet hajt. A hogy méltóztatnak parancsolni.

Az ágy d o l g a hát már rendben volna. — Jó lesz így, kedvesem? — kérdezi Kerecseny Miklós nejét.

Az némán bólint fejével. Csöndesen fölkel az asztaltól; de minden mozdulata olyan gépies, olyan élettelen. Ugy látszik, mintha testének, lelkének minden ruganyossága összetört volna a mai nap remítő izgalmai alatt. Ugy látszik, mintha még mindig valami zsiabasztó, megdermesztő félelem hatása alatt állna, pedig az imént, mikor a kocsiból kiszálltak, már mosolygott s tréfára is hajlandó volt.

— Csak nem félsz még most is? — sugja fölébe férje bátorítólag.

A nő nem felel. Hiába is felelné: a remület kilátszik szemének minden pillantásából, arczának minden vonásából. A félelem csaknem eltorzítja a bájos arczot.

— Ez az ostoba ember a hóborzós történetével még jobban fölizgatta, — gondolja magában Kerecseny Miklós.

O maga is oly különösen érzi magát. De hát mit tegyenek? Az eső ugyan elállt már, hanem koromsótt van oda kiűnn, nem mehetnek tovább. Eh! mire való a töprengés? Nyugodtan alhatnak itt, hajnalban aztán utra kelhetnek.

Megnézi óráját. Tíz percz múlva épen éjfél lesz. Reggel már négy óraker világozodni kezd, indulhatnak; mi baj érhetné őket addig?

— Jó éjt, nyugodalmat jó éjt! — kíván vendégeinek a gazda.

ügyhöz, eljött, s így ezeknek lapunkban a legszivesebben tért engedünk.

Napi hírek.

Naptár. május 18. Róm. kath. Venczél hv. — Ezék. — Prot. Libor. — Gör. orosz Szentele Jób. — Nap két reggel 4 ó. 19 p., nyugszik 7 ó. 34 p.

— A lövönatu vasut az Altmann féle kombináció alapján, a mint azt mai cikkünkben láthatjuk olvasóink nem fog létrejöhetni. A lövönatu vasut ügye azonban ezzel még korán sines eljött, mert van a városnál már újabb elfogadható ajánlat is, mely megbízható és határozott garanciát nyújtó berlini bankháztól való, sőt ha ezzel sem jöhetne létre egyezés, úgy még több oly házzal lehet egyezkedésbe bocsátkozni, mely a vasut kiépítésére kész vállalkozni.

— Kitiűtetett debreczeni ifjak. A budapesti egyetemre évenként számos debreczeni tanuló kerül fel, s csak főiskolánk dícséretére válik, hogy e tanulók közül minden évben kerülnek ki oly jelesek, kik egyik vagy másik pályázaton nemcsak az egyetemi, de többször académiái pályázatokon is kitűntést nyernek. Ujjabbat a következő debreczeni nyertek kitűntetett: K u n o s s (Lusztig) Ignátz, B i h a r i (Neumann) Mór és K a r d o s (Katz) Albert. Mindahárom ifju méltó díszére válik főiskolánknak, hol gymnasialis tanulmányaikat jeles tanárjaik vezetése alatt végezték.

— Füzesséry Géza 1-ső számú honvéd-huszár-ezredbeli szabadságot állományu 1-ső osztályu századosnak, a m. kir. honvédség kötelekéből kérelmezett kilépése, viselt tisztii rendfokozatának megtartása nélkül, megengedtetett.

— B.-Ujjfaluban a Bessenyei György hamvai felé emelendő emléki ünnepélyes leleplezése f. é. június hó 10-ének d. e. 10 órájára tüzetett ki a végrehajtó bizottság által. Ez alkalomra meghívattak a M. tud. akadémiá. Kisfaludi Társaság, Petőfi Társaság, Nemzeti színház, debreczeni főiskola, n.-váradu jogakadémia, a megye több közsegei, testületek stb. stb. A többitől is program fog szólni, mely a nap díszének emelésére lehetőleg választékos lesz. Tervezve van a b.-ujfalui városház termében közebed s este a kaszinó árnyas udvarán, jótékony célu táncvizsgálat. Elég mozgalmasnak kiálkozik tehát a nap, melyen B.-ujfalua lakosága a hazafiság és kegyeletnek lesz áldozandó.

— Postaközlekedés Amerikáról. Az észak-amerikai Egyesült-Államok posta-igazgatásától vett közlés szerint Magyarországból gyakran érkeznek nyomtatvány, hírlap, könyv s efféle ugynevezett keresztökös küldemények, czimszalag nélkül, ugy hogy azokat nem lehet kézbesíteni. A közönség ennélfogva figyelmeztetettik, hogy ily távol eső országokba szölu küldeményeire lehetőleg erős papírból készült czimszalagokat alkalmazzon, nehogy azok utközben szétszakadván, lehullanak. Még ezülszerűbb lenne a czimet közvetlenül az illető nyomtatványra, könyvre s efféle írni.

— Magyar athléta győzelme Ausztriában. A bécs-gráci közti kerékpárversenyre Verme Lajos és Houschka Pál, a budapesti kerékpár egyesület tagjai, egy-egy kerékpárral felszerelve, vasuton Bécsbe érkeztek. A pályaudvaron Kistemann Ferenc vezetése alatt a „Wiener bycicle club“ fogadta őket. Délben a hotel Wandelen 160 terítékű bankett volt, ahol a négy bécsi kerékpár-egyleten kívül k é p v i s e l v e volt

S hangja ismét oly gunyassan tünik föl, arca a nagy alázatos nyájasságtól ugy vigyorog, hogy szinte megretten tőle az ember. — Jó éjt!

Az erdész kiment, a férj és neje egyedül maradtak.

Két kezét ölébe eresztve, csüggedten, leverten, szótlan ült ott egy darabig a fiatal asszony, mintegy mély fájdalomtól lenyomva, majd aztán újra aggodalom, remegés tükrözött vonásain; hirtelen fölállt, mintha szölni akarna, de nem szölt semmit. Ajkait összeharapta; ismét leült s dacos; komor elszántsággal tekintett maga elé. Majd aztán a mint észrevette férje bámuí, fűrkésző pillantását, álmoságot szinlelvé, betakarozott nagy kendőjével s lehajtotta fejét az ócska bórdívánra.

— Oltsd el a gyertyát. Jó éjt, — mondta bágyadtan.

— Meg sem eskölsz? — szölt a férj szemrehányóan.

— De igen, — viszonzá s oda nyujtotta ajkát.

Az az ajk oly hideg volt, az a esök oly fagyos.

— Szegény kedvesem, te még most is félsz, — szölt Kerecseny Miklós.

De nem faggatta tovább nejét. Valóban legjobb lesz, ha elalszik.

Néhány percz múlva már sötét volt a kis erdészház s mély esönd uralkodott benne és künn. A zivatar tova húzódott, a meunydörgés moraja elnémult: ah! csak abban a női szivben zajgott és tombolt egy másik zivatar, melyet nem hallott meg, nem értett meg senki.

Néma harez volt az, melynek egy hangja sem tört ki az ajkon, egy sikoltás sem, egy sóhajtás sem, csak ott bent, mélyen bent

a gráci kerékpár-egylet is. Az egyik bécsi kerékpár-egylet helyiségében a délelött folyamán műmutatványokat rendeztek kerékpáron, jutalmakkal. Első díjat nyert Kistemann, ki villángyors kerékpározás közben a gépre fogózás nélkül telált. Másodikat Brömer, ki egy zsebkendőt felemelt a földről. Harmadik díjat (vállaskor) kapott Verme, ki leugrott a kerékpárról, az tovább szaladt, s ő a futógépet szabadon átugrotta.

— „Nana“ mintaképe. Tudvalevő dolog, mily lelkiismeretességgel jár el Zola Emil regényeinek megírásánál. Midőn „Nana“ján dolgozott s hősnőjének boudoirját kellett leírnia, bevezette magát egyik barátjával, egy híres párisi kottoré palotájába, hogy ott az urnó fölöttében helyszíni tanulmányokat tegyen. Valtesse kisasszonyt, a palota urnójét is meglepte azóta az irodalmi dícsőség vágya s mint Párisból írják, könyvet adott ki „Les Nanas“ czímen s anyjának ajánlotta, Labigne asszonyságnak, ki egyszerű mosóné, épen mint Gervaise, Zola Nanájának anyja. Zola tehát itt is a való életből vette alakjait. Valtesse k. a. könyve nem került rendes könyvtáruis utra, esakis a szerzőnő legbizalmasabb barátainak van száma, s hogy a kellemes hasznosat is párosítsa, Valtesse k. a. sajátkezűleg adja el az igen díszes kiállítás munkák egy-egy példányát tizenkétszáz franknyi potomáron.

— A gyűlölködő nagybátya. A következő eset, melynek hőse: egy nagybátya, a ki gyűlöli, s gyűlöletében gyilkol, sőt öngyilkol is, egyike a legnagyobb ritkaságoknak, — Párisban történt e hó 11-én. Mortorol Emil építésznek nőül kellett volna vennie Muzel Blanka kisasszonyt. Midőn a völegény leszáll kocsijából a menyasszony lakása előtt, egyszerre csak belé röpül egy revolver golyó, s ő véres mellel omlik össze. Mielőtt azonban a gyilkost elfoghatták volna, előkap egy üvegeset, annak tartalmát — cyanidit — egy hajtásra kiüssza, s holtan rogyik össze. Kiderít, hogy ez ember, 75 éves aggférfi, Hammer, nagybátyja volt a menyasszonynak; találtak nála egy levelet, melyben megírja, hogy unokahuga olyan férjhez akart nőül menni, akit ő gyűlöli, s ezért elhatározta, hogy ez embert megöli. A szerencsétlen völegényt bevitték a házba, a hol a lakadalmas társaság már együtt várakozott, s remélik, hogy meg fogják őt mentetni, ámbar sebe rendkívül súlyos.

— Meggyilkolt uszorás. Pósalaka biharmegyei község lakosságán már régóta dőlködött egy Fekete nevű uszorás, kit a nép csak „peres Fekete“nek hitt. Alig volt ember az egész faluban, ki ne tartozott volna neki; már többször emlegettek, hogy az uszorás a nép dühének aligha áldozatul nem fog esni. Ez a végzet utól is érte a napokban. Ott találtak meg a peres feketét egyik nap reggelén az utca sarában félholtan, fejéből több sebet át vérezve. Bevitték lakására, de nem tudta megmondani, ki volt a tettes. Csak arra emlékezett, hogy egy irtoztató ütés következtében kábultan rogyott a földre. Iszonyu kínok közöt vonaglott két napon keresztül, s csak aztán halt meg. A tetteseket az élesdi járásbüntetés nyomozza, de mindeddig eredmény nélkül.

— A penészes kenyeret rendszeren a háziállatoknak szokták adni eddelül, hogy kárba ne vesszen. Már pedig azok, a kik így cselekednek, öntudatlanul előmozdítják az illető állatok elpusztulását. A penészes kenyeren ugyanis a „mucoi“ nevű gombanem élődik, mely mérges anyagokat tartalmaz, s ennélfogva kólikát, görcsöket, bélyguladást szokott előidézni. Ha a penészes kenyeret értékesíteni akarjuk, előzetesen főzzük meg

dult. Csak az a sziv húzódott össze görcösen a fájdalomtól, csak azok az idegek rezegtek, mintha szét akarnának szakadni, csak az a mell szorult el, csak az a lázasan lüktető vér tödült mind fölébe agyára.

Hogy mit érzett e pillanatban, arról nem tudott volna számot adni. Csak a félelem volt-e az, a mi szivét úgy megremegtette? Oh! arra nem tudott volna most megfelelni. Lázas hatalommal rohanták meg lelkét a mult emlékei. Látta maga előtt az ifjút, a szenvedélyes, vakmerő, becsvágyó ifjút, lángoló arczczal. Csak szemük beszélnek, de megértik egymást és az a néma beszéd oly édes. Egy virág kicsik a leány hajából s az ifju gomblyukában hervadt el. Aztán egy másik. Aztán egy harmadik. S a hervadt virágok mind el lesznek rakva gyöngéden egy könyv lapjai közé.

Es aztán... aztán ezer apró gyöngéd jel, melyet csak ok értenek. A hársfa még most is meg van, melynek kérgebe neveik kezdő betűit vésték. Hát a vadszölvöl befuttatott lugos, melynek árnyékában kezét kézbe szorítva ültek! Mintha most is látna, mintha érezné, a mint kezére hajlik egy forró ajk és ezer csöket hint reá.

Eh, esztelenség! Gyermek álmok! És mégis mindez újra átvillan lelkén, minden apróság azon időből. Hiába mondja, hogy mindazt már rég elfelejtette. Oh! nem, nem!

Es a mint összehasonlítja a viruló ifjút, a ki akkor állt előtte, ez összeasztott, elzüllett, elrutalt alakkal, a ki itt remetéskedik, oly fájdalom fogja el szivét, a milyet még csak egyszer érzett könnyelmű, esillogó életében.

A férj alszik. Gondját levette mélyen, nyugodtan alszik. A nő halkán, lábujjhegyen

egy kis vízzel, vagy pedig forázzuk le. Ez által a mérges gombák kiöletnek, úgy hogy ilyen állapotban már bizvást oda lehet adni a kenyeret bármely állatnak.

— Széchenyi Béla gróf ajándéka. A walesi herceget minap gr. Széchenyi Béla hírneves magyar utazó két pompás tibeti kutyaival ajándékozta meg. E kutyaik kissé az újfoundlandiakhoz hasonlítanak, de sokkal nagyobbak, és sörényük is van; ez a bozontos sörény egészen oroszslánszerű külsőt ad nekik. Angliában még sohasem láttak ily ebeket, mert nem könnyű megszerezni őket; a tibeti pásztorok féltékenyen őrzik kutyaikat s Széchenyi is csak nagy nehezen jutott három példány birtokába Batangban. Egyik eb azonban utközben ugy megvadt, hogy a gróf kénytelen volt leölni. A másik kettőt a walesi hercegnek szánta.

— A legnagyobb élő kutya jelenleg egy berlini ember tulajdona. Medoknak hívják; magassága hát közepétől 86 cmtr, hosszúsága a fark végéig 138 méter, nyaka szélessége 61 cmtr s talpa szélessége 10 cmtr. Erejét nem mérték meg, de valószínű, hogy van oly erős, mint egy gebe. Jelenleg még csak két éves s bár határozottan a vérebek fajához tartozik, igen szelíd s engedelmis, úgy hogy a gyermekek oly formán játszanak vele, mintha mopszi volna.

— Hol irnak legtöbb levelet? Egy francia postatiszt erre a kérdésre nézve érdekes statisztikai adatokat állított össze, melyek a következőképp szölanak: Az angolok átlag minden 10 nap irnak egy-egy levelet, a francziák minden 12 nap, a svájciak minden 14 nap, a württembergiek minden 17 nap, a németek végül minden 20 nap. Az oroszoknál minden ember átlag egy levelet ír esztendőnként, míg a bolgárok olyan kevéssé ismerik a távollevő rokonok sorsáért való aggodást, hogy átlag csak minden három évben irnak egy-egy levelet.

— Egy gyermek mint életmentő. A Székelyföld irja, hogy Oroszfalvi Pál Ferenc oroszfalvi lakosnak két kis fia a Kászon vize mellett játszadozván a kisebbik 2 és fél éves véletlenül a vízbe bukkott. Látva ezt a 7 éves nagyobbik fiu, azonnal utánna ugrott, hogy kis testvérét kimentse. A víz épen meg volt áradva s a két gyermek elmerült. A kisebbik fiu bátyja nyakába kapaszkodott s így összelellekve sodorta őket magával az ár mintegy 100 méternyire. Szerencsére a víz a part felé kezdé hajtani a fiukat s a nagyobbik gyermek lába nemokára földet ért és meg volt ideje, hogy kis öcsesét a partra kivigye. Gondos ápolás mellett a kisebbik fiu pár óra alatt magához tért, azonban bátyja, az önfeláldozó kis hős, a kiállott ijedség miatt folytonosan beteg s heves lázaiban mindig kis öcsese nevét kiáltja.

— Meggyilkolta nejét. Szeremle pestmegyei köységben — mint nekünk írják — Molnár Ferenc odavaló lakos agyonszorta feleségét. A szerencsétlen asszony utóbbi időben már annyira rabja lett az iszákosságnak, hogy négy napon át, egy folyttában, dözsölt a koresmában. Iszákossága volt oka annak, hogy férje meggyilkolta.

— Egy örült a lakadalmas nép között. Brailából írják: A „szerb királyhoz“ czimzett fogadóban nem régeben lakodalmi nászt tartottak. A lakomán igen vidám hangulat uralkodott, s természetesen felkőszönlők sem hiányoztak. Egyszerre csak felemelkedik a vendégek egyike, bizonyos Petrovics nevű egyén. Kezében magára tartott éles késsel a menyasszonyhoz, Romanik Chiovana urhölgyhöz rohant és felkiáltott: „Én vagyok a völegény.“ A menyasszony ijed-

fölszól a divánról s halgatózik. Ugy remlett neki, mintha künn lépteket hallott volna.

Ijedség szállja meg szivét újra, Férjét akarja felkölteni, de csak egy lépést közeledik feléje, aztán dermedten megáll.

Most halk kopogás hallatszik az ajtón. Jéghidegség fut át a fiatal nőnek egész testén. Ugy érzi, mintha a visszafizetés remítő órája itt volna. Egy perczig valami esődalatos érzés ez, a mi most szivét betölti. Kifáradt szeretné az ajtót s oda lépni ama férfi elé.

— Ölj meg hát?

De csak egy perczig tart szivében ez a különös érzés, aztán erőt vesz rajta a női félelem s önkénytelen, — öntudatlan fölsikolt.

A férj fölébred álmából. Mi ez? Neje reszketve borul karjai közé. Az ajtón ismétlődik a kopogás.

— Az isten nevére kérem, öltözködjének föl hamar és jöjjenek! — rimánkodik a házi gazda.

Öltözködni nem kell, készen állnak.

A meggyujtott gyertya három sápadt arczra veti világát.

— Mi történt! — kérdezi Kerecseny Miklós.

— Nagyságtoknak utra kell indulni azonnal, mormogja tompán az erdész.

Rettenetes fölindulás látszik az emberen s tántorogva támaszkodik az ajtófélfához.

Kerecseny Miklós megdöbbenve néz reá:

(Vége köv.)

ten felsikoltott s De nem bírt vele voltak rémulve, Petrovics három asszony szivébe, rogyott az örült tenni, oly vesztély hogy szintén meg müve volt. A jele hönögt, ki a vendé besített. S végre mindnyájan reaktó ki venni kezei kö let lábaikkal és s nehezen megkötöt tak, hol még az szenedvedt. Hogy len a boldogtalan

— Forgószö tenvirák máj. 13-1 Casas City (Miss szélvihar dühönge sok ember életét besültek. Vagyoni dollárnyi kárt ok ján újabb forgósz az Ornojo mellett majdnem teljesen ban a halottak leg megebesültek leg reménytelen állap

— Egy örül zsonyból f. hó 15- kező bécsi vona álltak ki. A mar kelő öltözötü ura esiba; előrántotta sel tenyegette a mltien kiáltottak sokra berohantak dühönögt és kicsa Nagy bajjal siker szölni, a hol a v köig tartó küzdel örült azonban sze gut közelében let

ÁRBJ az „I S T V“ készp

Árak a köl KÖTELEZETTSE ing

- AB. Asztali dara
- C. Szinte középsz
- 0. Királyliszt
- 1. Lángliszt
- 2. Montliszt
- 3. Zsemlyelisz 1-
- 4. " 2-0
- 5. Fehér kenyérlis
- 6. sziate
- 7. Közép kenyérlis
- 8. "
- 8 1/2. Barna "
- 8 3/4. "
- 9. Lángliszt
- 10. Veres liszt
- 11. Finom korpa
- 11. "
- 12. Durva korpa
- 12. "
- Simán örölt búza
- Ugyanaz "

D A R A 25 k 100 kilogram 60 k

Debreczen,

Kisebb vétele



gy pedig forázzuk le. Ez-
mbák kiöletnek, úgy hogy
nár bizvást oda lehet adni
állatnak.

Béla gróf ajándéka. A
minap gr. Széchenyi Béla
utazó két pompás tibeti
zta meg. E kutyák kissé
hoz hasonlítanak, de sok-
sörényük is van; ez a
egészen oroszianszerű kül-
líában még sohasem láttak
nem könnyű megszerezni
sztorok féltékenyen őrzik
ny is csak nagy nehezen
any birtokába Batangban.
utközben úgy megvadult,
telen volt leonni. A másik
reznek szánta.

Jobb élő kutya jelenleg
tulajdonosa. Medoknak hír-
közepétől 86 cmr, hosz-
1.38 méter, nyaka széles.
lpa szélessége 10 cmr.
meg, de valószínű, hogy
egy gebe. Jelenleg meg-
n határozottan a véredek
gen szelid s engedelmese-
kek oly formán játszanak
li volna.

Legtöbb levelet? Egy
erre a kérdésre nézve ér-
adatokát állított össze.
kép szólnak: Az angol
0 nap irnak egy-egy leve-
nden 12 nap, a svájciak
würtembergiek minden 17
gúl minden 20 nap. Az
ember átlag egy levelet
ig a bolgárok olyan ke-
vollevő rokonok sorsáért
y átlag csak minden há-
gy-egy levelet.

mek mint életmentő. A
egy Oroszfalvi Pál Ferencz
két kis fia a Káson vize
n a kisebbik 2 és fél éves
bukott. Látvazt a 7 éves
nal utána ugrott, hogy
tse. A víz épen meg volt
ermek elmerült. A kisebbik
kapaszkodott s így ősz-
ta őket magával az ár-
nyire. Szerencsére a víz
ajtani a fiukat s a nagyob-
bmsokára földet ért és még
öcsesét a partra kivigye.
t a kisebbik nu pár óra alatt
ban bátyja, az önfeláldozó
jedség miatt folytonosan
ban mindig kis öcsese

olta nejét. Szeremle pest-
mint nekünk írják —
való lakos agyonszurta fet-
tlen asszony utóbbi időben
lett az izsakosságának,
egy folytában, dözölt
rossága volt oka annak,
tolta.

a lakadalmas nép kö-
A „szerb királyhoz”
nem régiben lakodalmi
lakomán igen vidám han-
természetesen felkőszön-
Egyszerre csak felemel-
gyike, bizonyos Petrovics
en magasra tartott éles
yhoz, Romanik Chiovana
és felkiáltott: „En va-
A menyasszony ijed-

hallgatózik. Úgy rémlett
épteket hallott volna.
meg szívét újra, Ferjét
csak egy lépést közele-
medten megáll.

ogás hallatszik az ajtón.
a fiatal nőnek egész tes-
na a visszafizetés remítő
perezig valami csodála-
nost szívét betölti. Ki-
tót s oda lépni ama

erezig tart szívében ez a
erőt vesz rajta a nő
telen, — öntudatlan

almából. Mi ez? Neje
ai közé. Az ajtón ismét-

vére kérem, öltözködjének
k! — rimázkodik a házi

kell, készen állnak.
gyertya három sápadt

— kérlezi Korocsendy
nak utra kell indulni
tompán az erdősz.

ndulás látszik az embe-
támaszkodik az ajtófél-

tklós megdöbbenve néz
égre kőv.)

ten felsikoltott s megfogta az örült kezét.
De nem bírt vele. A jelenlevők annyira meg-
voltak remülve, hogy nem tudtak közelépeni
Petrovics háromszor szurta éles kését a meny-
asszony szívébe, úgy, hogy az nyomban halva
rogyott az örült lábai elé. A vőlegény, ki
az örült hátulról igyekezett ártalmatlanná
tenni, oly veszélyes sérüléseket szenvedett,
hogy szintén meghalt. Mindez néhány percz
müve volt. A jelenlevők bámulvánzék a dü-
högöt, ki a vendégek közül is többeket megse-
besített. S végre székekkel leteperték. Ekkor
mindnyájan reátörték, de a kést csak úgy tudták
ki venni kezei közül, hogy összeszorított ök-
lét lábakkal és sarkukkal rugdalták. Nagy-
mehezen megkötötték és a kórházba szállított-
ták, hol még az éjjel örülesi robamaiban ki-
szenedett. Hogy miért örült meg oly hirte-
len a boldogtalan, nem tudják.

— Forgószél Amerikában. Londonból
távirják máj. 13-iki kelettel a következőket:
Kansas City (Missouri) fölü t vasárnap iszonyu
szélvihar dühöngött, melynek következtében
sok ember életét veszíté, s számosan megse-
besültek. Vagyonban e vihar mintegy 300,000
dollárnyi kárt okozott. Ugyane nap délután-
ján újabb forgószél támadt, mely Webb Cityt
az Ormogo mellett — Missouri délnyugatián —
majdnem teljesen megsemmisítette. E város-
ban a halottak száma rendkívül nagy, s a
megsebesültek legnagyobb része is teljesen
reménytelen állapotban van.

— Egy örült a vasuti vonaton. Poz-
sonyból f. hó 15-rol írják: A mult éjjel ér-
kező bécsi vonat utasai rettenetes ijedelmet
álltak ki. A marcheggi állomáson egy elő-
kelő öltözötü uri ember ugrott be egy ko-
csiba; előrántotta föltött revolverét és lövés-
sel fenyegette a bennülő utasokat. Ezek ré-
mülten kiáltottak segítségért. A segélykiáltá-
sokra rohantak a kalauzok, megfogták a
dühöngöt és kicsavarták kezéből a pisztolyt.
Nagy bajjal sikerült őt a máhakocsiba von-
szolni, a hol a vonat összes személyzete so-
kátig tartó küzdelem után megnyugodta. Az
örült azonban szétépte köteleit és az ala-
gut közelében leugrott a robogó vonatról, a

nélkül, hogy sérülést szenvedett volna. Rög-
tön talpra ugrott és utána futott a vonatnak
pozsonyi állomásig. Itt a pályaudvarban el-
fogták és újra megkötözve a város házára
vitték, a hol rettenetesen dühöngött, mindent
összetört, a mi keze ügyébe került. A város-
házárol az országos kórházba szállították.
Az örült neve Reimann Keresztély, Bernből,
Svájczból való, egy Budapestre szóló kineve-
zési okiratot, arany órát, több drágaságot
és jelentékenyebb pénzüsszeget találtak nála.

— A moszkvai rendőrség a korona-
zás alkalmából több különös rendeletet bo-
csátott ki. Így pl. megtiltotta a császári
párt ábrázoló mellszobrok és arczképek kiál-
lítását vagy árusítását, nehogy — úgy mondja
a rendelet indokai közt, rosszul talált arcz-
képek osztogatassanak. Azon utcákban, me-
lyekben a koronázási menet végig fog vonulni,
a lakók és háztulajdonosok kezeskedni fog-
nak a rendőrségnek, hogy ablakaikat és er-
kélyeiket nem fogják berbe adni és a korona-
zási menet elvonulása alatt senkit sem
bocsátanak a háztetőre; telelősek lesznek to-
vábbá minden személyért, aki ez alkalommal
házaikban tartózkodik. Az orosz újságírók-
nak, kik a népes utcákon csapatostul járt-
ak lóháton, hogy hozzászokjanak a tömeg
közti lovagláshoz, a rendőrség megtiltotta e
gyakorlatokat.

— Kaufman és Simon hamburgi cég-
nek lapunk mai számában lévő hirdetésére
felhívjuk a közönség figyelmét. Főnyeremé-
nyekkel oly dusan állított sorsoláshoz való
sorsjegyekről van itt szó, hogy iránta nálunk
is nagy érdeklődést lehet föltételezni. E vál-
lalat teljes bizalmat érdemel, mennyiben a
legjobb állami biztosítással bír s a nevezett
cég is, minden üzleteiben s számos nyere-
mény kiütésében szigorú pontosságáról is-
meretes.

Segédek strikeja.
Budapest május 16.
A strike tényleg is kitört már a fővá-
rosi sütőknél. A segédek két műhelyben már

abba hagyták a munkát, de egyelőre ez még
nem okoz zavart, mert a strikeolók helyére
mindjárt beálltak más munkások.

Kár, hogy oly jelenségek is merülnek
fel, melyeket éppen helyzetök javítására fő-
rekvő segédek érdekében csak sajnálni lehet
s melyek el fogják tölük fordítani a rokon-
szenvet. A sütők ipartársulatának elnöke,
Matheides, ugyszintén több sütőmester, sőt
néhány üzletvezető segéd is névtelen
levelet kapott, melyekben halálal
fenyegetik őket, ha továbbis ellenállanak. Az
ipartársulati elnök jelentést tett e mozzanat-
ról a főkapitánynak, ki viszont a belügymi-
nisztériumot értesítette. A hatóság tudomás-
sal bír arról, hogy a mozgalom vezetői ösz-
szekítettésben állanak külföldi munkás kö-
rökkel, a mit csak addig hajlandó tűrni, míg
a közrendet nem veszélyeztetik.

A timárok strikeja szintén komo-
lyabb jellegű. A strikolók nagyrészt keres-
tek és kaptak is másnemű munkát, az óbu-
dai hajógyárban, a kékfestő gyárakban, tég-
láégetőkben, többben pedig, főképe fiatalabbak,
kivándorolni készülnek s ez iránt már a
szász-altenburgi központi bizottsághoz is fo-
lyamodtak segélyért. Jövő vasárnap nagy
gyűlést készülnék tartani.

K Ö Z G A Z D A S Á G
Terményárak a debreczeni piacon.
D. br. czen, 1883, május 15.

| | |
|------------------|---------------------|
| Egy m. mazsa | felső, közép, alsó. |
| Buza | 9.60 9.50 9.40 |
| Kétszeres | 7.80 7.70 7.60 |
| Rozs | 6.60 6.40 6.30 |
| Arpa | 6.30 6.20 6.10 |
| Zab | 6.60 6.50 6.40 |
| Tengeri | 6.50 6.40 6.30 |
| Köles | 6.80 6.70 6.60 |
| 1 zsák burgonya | 50 kilogramm 1.80 |
| 100 kl. szalonna | 65. 64. 63. frt. |
| 100 kl. háj | 65. 64. 63. frt. |

A vásárbiroság.

365. szám.

ÁRJEGYZÉKE.
az „ISTVAN” gőzmalom
készítményeinek
készpénz fizetés mellett.

Árak ausztriai értében
kötségmentesen
KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL, DEBRECZENBEN
ingyen zsákkal.

| | |
|--|-------|
| 100 kil. | |
| AB. Asztali dara nagyszemű | 20.80 |
| C. Szinte középszerű | 19.80 |
| 0. Királyliszt | 20.20 |
| 1. Lángliszt | 19.80 |
| 2. Montliszt | 19.20 |
| 3. Zemlyelisz 1-ső rendű | 19.60 |
| 4. " " 2-od rendű | 17.60 |
| 5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű | 16.— |
| 6. szinte " 2-od " | 15.— |
| 7. Közép kenyérlisz 1-ső " | 14.— |
| 8. " " 2-od " | 12.60 |
| 8 1/2 Barna " 1-ső " | 11.40 |
| 8 3/4 " " 2-od " | 9.40 |
| 9. Lángliszt | 8.— |
| 10. Veres liszt " á 50 kgr. | — |
| 11. Finom korpa zsákkal 50 " | 5.— |
| 11. " " zsák nélkül | 4.40 |
| 12. Durva korpa zsákkal á 50 kgr. | 4.— |
| 12. " " zsák nélkül | 3.40 |
| Simán őrlött búzaliszt zsákkal 75 kgr. | 10.20 |
| Ugyanaz " nélkül | 9.60 |

DARA és LISZT.
25 kilós zacskókban
100 kilogramm zacskóval együtt
60 krjával drágább.

Debreczen, 1883. ápril. 6.
Kisebb vételknél 60 krral drágább.

154. szám.

Grand Theatre
mécanique.
(Nagyszerű
GÉPSZÍNHÁZ.)

A czepléd-utczai szinkörben.
Uj programm.

Kedden május 15. szerdán 16. és csü-
törtökön május 17-én.

Műsorozat.
I. A Weierburg Tyrolban.
II. Agra a nagymogul székvárosa ke-
letindiaiban, gyönyörű síremlékek.
III. Egy (automat) önmozgó-művész-tár-
saság, (uj műsor.)
Végül: A kedvelt vándor-dioráma, (uj
műsor.)

Helyárak: I. Körszék 60 kr. — II. Kör-
szék 50 kr. — 2-ik hely 30 kr. — Tanulók
és katonák 20 kr. — Karzat 20 kr. — Gyer-
mekek 10 éven alul mindenütt felét fizetik.
A zenét a helybeli katonai zenekar szol-
gáltatja.

Tisztelettel
Gierke Frigyes
Drezdából.

Ügynököket
keres kávédaráshoz magánosok, vendéglősök, kávéházak
csinok stb. számára
HAMBURGBAN
A. K. Reiche & Co.

Budapesti gőzmalmi lisztek
ARJEGYZÉKE
Csanak József lisztkerekedéséből
Debreczenben.

készpénzi e és mellett, kötelezettség nélkül az
árváltozásokért.

(0—8 1/2 85k/g teljely tiszta súlynak véve
zsákok súlytartalma) 8 3/4 70

| | |
|-----------------------------|-------------------|
| | 100 kilként |
| Buzara nagyszemű | A 20.80 21.40 |
| " " közép " | C 19.80 20.40 |
| Kiráylisz | 0 20.20 20.80 |
| Lángliszt | 1 19.80 20.40 |
| Montliszt | 2 19.20 19.80 |
| Zemlyelisz 1-ső rendű | 3 18.60 19.20 |
| " " 2-od rendű | 4 17.60 18.20 |
| Fehér kenyérlisz 1-ső rendű | 5 16.— 16.60 |
| " " 2-od rendű | 6 15.— 15.40 |
| Közép kenyérlisz 1-ső rendű | 7 14.— 14.40 |
| " " 2-od rendű | 8 12.60 13.— |
| Barna kenyérlisz. | 8 1/2 11.40 11.80 |
| " " " " | 8 3/4 9.40 9.80 |

Buzadara es liszt 25 kilós ingyen zacskókban
50 krral 100 kiló drágább az egész zsák vétel
nél kitett áraknál.

Debreczen 1883 ápril 7.

Legujabb.
A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

London május 7. Balinában (Mayo
grófság) hat egyén elfogatott, azzal vá-
doltnak, hogy a földbirtokosok meg-
gyilkolását célzó összeesküvésben részt-
vettek. Lakásaikon fegyverek és pokolgé-
pek találtak.

Dublin, május 17. Ir nemzetliga teg-
nap gyűlésezett; a pápának az irországi
püspökhöz intézett levele vitattatván:
Mayne kifejti, hogy a nemzeti párt val-
lásügyekben Rómától tanácsot kérend, de
politikai ügyekben nem. A pápa a kat-
holikus egyház, Parmell pedig a politi-
kai egyház feje; az irek Parmell követik
míg Irország függetlenségét kivívja szá-
mára.

A tüzvész tegnap több városrészt el-
hamvasztott.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vártesi Arnold.
Főmunkatárs: **Karczag Vilmos**

Nyilt-tér.
1883-iki
FRISS TÖLTÉSÜ
s z o l y v a i, polenai és luhi
Erzsébet ásványvizek
diszesen kiállított tüvegekben megrendel-
hetők:
Munkácson és Nytregyházán
a központból. a főkraktárból.
Marsalkó Károly,
munkási uradalmi ásványvizek bérleje.

Haszonbérbe kiadó kaszálló.
A Teszary kiskorúak tulajdonát ké-
pező bányi 12 és 1/2 boglyás kaszálló
haszonbérbe kiadó. Értekezhetni alólírottal.
Debreczen 1883. május 17.
Dr. Várdi Antal.
ügyvéd, mint a Teszary kisk. gyámja.

27411883. **Árverési hirdetés.**
Mely által közönségessé tétetik, hogy
a város tulajdonát képező ugynevezett
czepléd-utczai „csordás”-ház, az újabb
rendezés és felmérés szerint 149 □ ölet
tevő telkével együtt, a f. 1883-ik évi
május hó 29-ik napján d. u. 3 órakor a
helyszinén újabban fog árvereltetni és a
feltételek a számvevő hivatalnál közszem-
lére kitétetvén, azokat az árverelni és
venni kívánók ott a hivatalos órák alatt
megtekinthetik.
Kelt Debreczenben 1883. május
12-én.
A városi tanács.

Az első magyar gép- és tűzoltószer gyár, harang és ércöntöde.

W A L S E R F E R E N C Z

BUDAPEST. ROTIENBILLER-UTCZA 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az ármentesítő
társulatok a megyei és magán mérnök urak gőzmalom- és gyártulajdonosok, a megyei és
városi közhatalóságok
és a gazda közönség becses figyelmébe.
A szivattyu-gyár készít
ármentesítő, körfuró, bányaszivattyukat
házi és gazdasági kutakat, vállalkozók
GYAPJUMOSODÁK, VIZVEZETÉKEK, GÖZ- és ZUHANY-FÜRDŐK
berendezésére és minden
V I Z M Ű M U N K Á L A T O K R A .
A gyár készítményeiért telje jótállást vállal.
Kívánatra költségvetések és kérs árlapok díjmentesen becsíttatnak rendelkezésre.



